

DE EGYPTISCHE OERGNOSIS

CIP-GEGEVENS KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK, DEN HAAG

Rijckenborgh, J. van

De Egyptische Oergnosis en haar roep in het eeuwige nu / opnieuw verkondigd enverklaard aan de hand van de Tabula Smaragdina en het Corpus Hermeticum vanHermes Trismegistos door J. van Rijckenborgh. – Haarlem: Rozekruis Pers.

Derde deel. – III – (Renova-bibliotheek: 5)

ISBN 90-6732-010-2 geb.

S1S0 283 UDC

Trefw.: Rozekruisers.

DE EGYPTISCHE OERGNOSIS

EN HAAR ROEP IN HET EEUWIGE NU
OPNIEUW VERKONDIGD EN VERKLAARD
AAN DE HAND VAN DE
TABULA SMARAGDINA EN HET CORPUS HERMETICUM
VAN
HERMES TRISMEGISTOS
DOOR
J.VAN RIJCKENBORGH

DERDE DEEL
TWEEDE HERZIENE DRUK

RENOVA-BIBLIOTHEEK V
ROZEKRUIS PERS – HAARLEM – NEDERLAND

Internationale School van het Gouden Rozenkruis
Lectorium Rosicrucianum
Baknessergracht 11-15, Haarlem, Nederland

ISBN 90 6732 010 2

© 1985 Rozekruis Pers, Haarlem, Nederland

Inhoud

- Woord vooraf 13
- I Tiende Boek: Dat het Goede alleen in God en nergens anders te vinden is 17
- II Het mysterie van het goede 21
Het menselijke goed en kwaad 22
Ook de liefde is alleen in God 23
Sta in de ongehechtheid 25
- III Het pad van zelfovergave 26
Asklepios, de zoeker, de toekomstige genezer 27
De academische zee en de tocht naar het eiland Caphar Salama, het land des vredes 32
De zelfovergave 32
Groepseenheid: de zielegemeenschap 33
- IV De ene weg tot bevrijding 35
De ark van de jonge Gnosis 36
De weg tot het alleen-goede 37
Het wezen van de ziel 38
De geboorte uit hartstocht 39
Het menselijke goed en zijn tegendeel 41
- v De goedheidswaan van het boze 43
Pessimisten en optimisten 44

- Waarom de mens zo gemakkelijk vergeet 45
- Pessimisten en optimisten 44
- Waarom de mens zo gemakkelijk vergeet 45
- De ongeschiktheid van de zintuiglijke staat om het alleen-goedewaar te nemen 46
- Een tweevoudige last 47
- De noodzaak het pad te beleven 48
- De hulp die volop aanwezig is
- vi De boetezang van verlossing 50
- De ongehechtheid 50
- Het zevenvoudige hart 50
- De boetezang van verlossing 52
- viii Elfde Boek: Over het verstand en de zintuigen 54
- Het verstand en de zintuigen 60
- De natuurgebondenheid van de aardse mens 6 i
- Het raffinement der verstandelijkheid 62
- Het puur-menselijke 63
- De zelfontmaskering van de natuurdrijf 64
- ix Astrale beïnvloeding 66
- Wat er tijdens de slaap gebeurt 66
- Erfelijke en karmische voorbeschikking 67
- De invloeden van de universele Gnostieke Keten 69
- Hoe de meeste leerlingen tot de Geestesschool komen 70
- Wie zal mij verlossen uit het lichaam van deze dood? 72
- x Het zwarte demonisme 74
- De aarde en de wereld 75
- Rede en verstand 76
- Het drama van ons aller leven 77
- Tegennatuurlijke seksualiteit 78
- Het gevolg van misbruik der astrale krachten 79
- Het zwarte demonisme en het pad van bevrijding 80

- xI De receptuur van het pad ten leven 83
Het goddelijke zaad 84
Het licht schijnt in de duisternis 84
De wet der zonde 85
Wie naar het vlees blijft wandelen, zal sterven 86
De hermetische deugd 88
De hermetische matigheid 89
De hermetische godzaligheid 90
- xII De aarde, geboorteschoot der wereld 92
Het denken van de mens 94
De verstoring van de goddelijke orde 94
Christus, de Planeetgeest 97
De machtigste hermetische raad 97
- XIII Alles ontvangen, alles prijsgeven, en daardoor alles vernieuwen 99
De goddelijke dialectiek van de wereld 100
De wrekende dialectiek van de aarde 103
- xIV Het ene doel van de mens 105
Het ritme van de wereldgang 106
Het bewijs der zonde is de wet 108
De wetservaringen der Katharen en Bogomielen 109
- xv Onze levenshouding en de huidige omstandigheden 112
De werkmethode van de oude Broederschappen 113
Het gewaad van het land waar wij wonen I 14
De noodzaak van de levende zielestaat I 14
Mercurius, god van kooplieden en dieven I 17
Beroepsuitoefening en de nieuwe levenshouding 118
Onderwijs en de nieuwe levenshouding I 19
- xVI De cirkelgang van de gnostieke lichtkrachten 121
Zalig zijn zij die hunkeren naar de geest 121
Het tienvoudige proces van de teruglopende beweging 123

- De vier rozen op de hoed van C.R.C 124
De uitstorting van de Heilige Geest 124
- xvii Twaalfde Boek: De sleutel van Hermes
Trismegistos 125
- xviii Zoek eerst het Koninkrijk en zijn gerechtigheid 139
Het alleen goede 139
Een troostvolle zekerheid 140
De twee aanzichten van de fundamentele natuur 141
Begeren en willen 142
Het lot van onheilig verlangen 143
Het wezen van de dood 145
- xix De Sancta Democratio 146
De samenhang van het al 148
Onze voorouders Ouranos en Kronos 150
Hoe de teruglopende beweging zich voltrekt 150
- xx Van levende ziel tot levendmakende geest 153
De binnenkomst in de stilte 153
Het rijpen voor het vernemen van de stem der stilte 154
Het proces der vergoddelijking
Hoe de neergang van de ziel binnen de perken van de wet wordt
gehouden 156
Het ontstaan der zielen 157
Hoe komt een mikrokosmos tot stand? 158
Keer weder, o zonen van het vuur!
- xxi De zeven scheppingsperiodes 161
Het ontstaan van de tegenstrevende staat 161
Tijdperken en rondten 162
De val: het remmen van onze ontwikkelingsgang 166
Het gevaar van de ontkenning 167
Het drama van Judas 167
De straf van de verzondigde ziel 168

- xxii Hij moet wassen, ik moet ondergaan 170
De verduistering van het verstandelijke hersenbewustzijn 170
Terug naar de erkenning 172
Onze schuld jegens de andere natuurrijken 172
- xxiii De mens en het pad 173
De mensen het godsplan 173
De ontkenning en haar gevolgen 174
Het karmische hoger zelf 175
Een sleutel tot het pad 177
De noodzaak van stilte 177
Wat is spreken? 178
Wat is luisteren? 178
- xxiv De zielemens 179
De scheppingsmacht van het hoofdheiligdom 179
Spreken en luisteren 179
Scheppend werkzaam in dienst van de Gnosis 18
De gevolgen van misbruik der hogere scheppingsfuncties 182
God laat zich noch uitspreken, noch door het gehoorvernemen
183
- xxv De gevangenschap van de zintuigen 185
De drang tot reizen 185
Kunst, wetenschap, religie 187
Gaal, Kathaar en Kruis-met-Rozen 187
Ontkenning en erkenning 188
- xxvi Alle Gnosis is onlichamelijk 191
Het kenbare en het onkenbare 191
De godsdienst van Hermes 193
Het gemoed 194
Een hoge ingeschapen plicht 197
- xxvii De wereld en haar taak 198
Karma 199

- De schat der Universele Keten 199
- De wolk van getuigen 200
- De planetaire god der mensheid 201
- Het klassieke beeld van de twee hoofden 202
- Het lichaamsbewustzijn van de natuurgeboren mens 203
- xxviii Geest en stof 205
- Het natuurbewustzijn 206
- De noodzaak der geestbinding 207
- De roos aan het kruis hechten 208
- Een teruglopende beweging 210
- xxix Het essentiële mysterie van de mens 211
- God, wereld en mens 21 I
- De tweede dood: de overwinning 214
- De aardse ziel en de roos 21 5
- De samenwerking van de aardse en de hemelse mens 216
- xxx Het mysterie van het vuur (i) 218
- Het onkenbare en het kenbare vuur 219
- De kunst van het goudmaken 219
- Het aardse vuur en het geestelijke vuur 220
- Démasqué 221
- Vuur en water 222
- Het wortelvuur van de geest 222
- xxxi Het mysterie van het vuur (II) 224
- Aan de vruchten kent men de boom 225
- Vlees en bloed kunnen het Koninkrijk Gods niet beërven 225
- Het verrijzen van het geestelijke lichaam 225
- Sta onbeweeglijk vast 226
- xxxii Kaïn en Abel 227
- De geestmens en de natuurgeboren mens 227
- De ware mens en de schijnmens 229
- De legende van Kaïn en Abel 229

- Vuurtypen en watertypen 231
- Eden, het land van de hemelse blijdschap 232
- xxxiii Het klassieke verraad (I) 233
 - De kinderen Gods 234
 - De mogelijkheid tot herschepping van de Abelmens 234
 - De steeds herhaalde poging 23 5
 - De broedermoord 2 3 6
 - De onvernietigbaarheid van de Kerk van de Geest 237
 - Het doeleinde van de eonische priesterschap 239
 - Het verraad aan de geest 239
 - Het concilie van Constantinopel 240
 - Het concilie van Chalcedon 240
- xxxiv Het klassieke verraad (II) 242
 - De bezwaren tegen de eonische wetenschap 243
 - De theologie 243
 - Waarheid en leugen 244
 - Het ontstaan van de Bijbel 244
 - De magie van het verraad 245
 - Het rijk van de geest 247
 - Wanneer het Kainoffer wordt aangenomen 247
 - De weg der Godgewijden 248
 - Woordverklaring 250

Woord vooraf

De mensheidsgang, die voor de aardse mens wederom tot een noodlotsgang geworden is, bewijst opnieuw, te midden van alle onheilige menselijke eigenwilligheid, zijn onaantastbare wetmatigheid: "Aan de vruchten kent men de boom", "Wat ge zaait, dat zult ge maaien"!

Het huidige wereldbeeld, met zijn dreiging en bloedrode haat, zijn beschamende verwording en waanzinsaspecten, spreekt in dit licht een vernietigend oordeel uit, dat het naderende einde van deze dag van openbaring accentueert.

Velen, die dit onderkennen en in hun diepste wezen geschokt zijn door wat het zo hoog geprezen menselijk kunnen heeft voortgebracht, zoeken in de uitzichtloosheid der dingen al of niet bewust naar een weg, die het groeiende schuldbesef kan verlichten en een mogelijkheid biedt om, naast bevrijdend inzicht, tot een concrete levenshouding te komen die innerlijke verzoening met de ene levensbron schenkt.

Het derde deel van *De Egyptische Oergnosis en haar roep in het eeuwige nu* wijst, boven het zintuiglijke en het lagere verstand uit, op het alleen-goede, dat slechts bij God, in het diepste diep van 's mensen wezen, te vinden is, en biedt de sleutel aan tot een bevrijdend leven langs de weg van de wedergeboorte van de ziel. Wie waarlijk licht zoekt in de duister-

nis van de vallende nacht, wordt hier gesteld voor de praktijk van het Christus-woord: "Zoek eerst het koninkrijk en zijn gerechtigheid"; een praktijk die verklaard wordt door de hermetische wet: "Alles ontvangen, alles prijsgeven, en daardoor alles vernieuwen."

Tiende Boek
Dat het goede alleen in God en
nergens anders te vinden is

1 Het goede, Asklepios, is uitsluitend in God, of juist: God is in alle eeuwigheid het goede. Vandaar dat het goede noodzakelijk grond en wezen is van alle beweging en van alle wording: er bestaat niets dat zonder het goede is. Het goede is omgeven door een statische openbaringskracht, in volmaakt evenwicht: de ganse volheid, de albron, de oorsprong aller dingen. Wanneer ik datgene wat in alles voorziet goed noem, bedoel ik het goede dat volstrekt en eeuwig is.

2 Deze eigenschap behoort uitsluitend bij God, daar er niets is dat hem ontbreekt, zodat geen begeerte naar bezit hem slecht kan maken. Er is niets dat hij zou kunnen verliezen en waarvan het verlies hem smart zou kunnen berokkenen, daar leed en smart deel zijn van het boze. Er is niets dat sterker is dan hij en dat strijd tegen hem zou kunnen voeren en het is evenmin in overeenstemming met zijn wezen dat hem smaad zou kunnen worden aangedaan. Niets overtreft hem in schoonheid en kan hem deswege tot de liefde der zinnen ontsteken. Niets kan hem gehoorzaamheid weigeren en hem daardoor in toorn doen ontbranden. Er is niets dat wijzer is dan hij en zijn naijver zou kunnen opwekken.

3 Daar dus geen dezer gemoedsbewegingen in het Alwezen

gevonden wordt, is er in hem niets dan het goede. En gelijk geen der andere eigenschappen in een zodanig wezen kan voorkomen, evenzo is het goede in niemand anders te vinden.

4 Alle overige eigenschappen komen in alle wezens voor, zowel in de kleine als in de grote, in ieder van hen op een eigen wijze, en zelfs in de wereld, het grootste en machtigste van al het geopenbaarde leven: want al het geschapene is vol lijden*, daar de voortbrenging zelf een lijden is.

Waar lijden is, is het goede beslist afwezig. Waar het goede is, is beslist geen enkel lijden. Waar het dag is, is het geen nacht, en waar het nacht is, is het geen dag. Daarom kan het goede niet in het geschapene wonen, doch alleen in het ongeschapene.

Waar echter de materie van alle dingen deel heeft aan het ongeschapene, heeft zij Ook deel aan het goede. In die zin is de wereld goed: in zoverre ook zij alle dingen voortbrengt is zij, als zodanig, goed. Maar in alle andere opzichten is zij niet goed: ook zij is aan lijden onderhevig, en veranderlijk, en de moeder van schepselen die aan lijden onderworpen zijn.

5 Bij de mens komt men tot goedheidsnormen door vergelijking met het kwaad. Het niet al te grote kwaad geldt hier als goed, en wat hier als goed geoordeeld wordt, is het kleinste deel van het kwaad. Het goede hier kan dus onmogelijk vrij zijn van de bezoedeling door het kwaad. Het goede wordt hier door het kwaad aangedaan en houdt aldus op goed te zijn. Zo verwordt het goede tot het boze. Aldus is het goede alleen in God, ja, God is het goede.

6 Bij de mensen, Asklepios, vindt men het goede slechts in naam, maar nergens als werkelijkheid. Dat is trouwens ook

* Pathos: lijden, smart; ook het lijden van de ziel, ook het lijden door hartstocht; alle gemoedsbewegingen zijn in dit begrip besloten.

onmogelijk, daar het goede geen plaats kan vinden in een lichaam van materie dat aan alle zijden verstikt wordt door plagen en moeitevolle inspanningen, smarten en begeerten, driften en begoochelingen en denkbeelden der zinnen.

7 Het ergste van alles echter is, Asklepios, dat al datgene waartoe de dingen die ik noemde de mensen drijven, hier als het grootste goed wordt beschouwd, in plaats van als een buitengewoon kwaad. De begeertedrift van de buik, de aanstichtster van alle boosheden, is de dwaling die ons hier van het goede verwijderd houdt.

8 Daarom dank ik God voor wat hij aan mijn bewustzijn heeft geopenbaard aan kennis aangaande het goede, dat in de wereld niet te vinden is. De wereld is vervuld van de volheid van het kwaad, gelijk God vervuld is van de volheid van het goede, of het goede van de volheid van God.

9 Rondom het goddelijke inwezen straalt de schoonheid, die in het wezen Gods voorwaar in opperste reinheid en smeteloosheid woont. Laat ons het durven uitspreken, Asklepios: het wezen Gods, zo men daarvan spreken mag, is het schone en het goede.

10 Het schone en het goede zijn in hen die in de wereld zijn, niet te vinden. Alle dingen die waarneembaar zijn voor het oog, zijn schijn gestalten en zoiets als schaduwbeelden. Maar al wat boven de zintuigen uitgaat, benadert het meest het wezen van het schone en het goede. En evenmin als het oog God vermag te aanschouwen, kan het het schone en goede schouwen. Deze zijn in volmaaktheid deel van God, hem en hem alleen eigen, onscheidbaar van zijn wezen, en uitdrukking van de hoogste liefde van God en tót God.

11 Zo ge God kunt begrijpen, zult ge ook het schone en het goede begrijpen, in hun opperste stralingsheerlijkheid, geheel verlicht uit God. Die schoonheid is onvergelykelyk, die goedheid is onnavolgbaar, evenals God zelf Naarmate ge God

begrijpt, begrijpt ge ook het schone en het goede. Zij kunnen niet aan andere wezens worden overgedragen, omdat zij onscheidbaar zijn van God.

12 Als ge God zoekt, zoekt ge ook het schone, daar er slechts één weg is die van hier naar het schone leidt: een God dienend daadleven, aan de hand van de Gnosis.

13 Vandaar dat zij die zonder Gnosis zijn en het pad van de Godsvrucht niet bewandelen, het wagen de mens schoon en goed te noemen, hem die zelfs niet in zijn dromen gezien heeft wat het goede is, in de greep is van allerlei vormen van het kwade, het boze als goed beschouwt, en zo het kwade tot zich neemt zonder er ooit verzadigd van te geraken, vrezende ervan beroofd te worden en met alle macht ervoor strijdende het niet alleen vast te houden maar het zelfs te doen toeneemen.

14 Zo, Asklepios, is het gesteld met de menselijke goedheid en de menselijke schoonheid. En wij kunnen ze noch ontvluchten, noch haten: want het bezwaarlijkste van alles is dat wij ze nodig hebben en zonder hen niet kunnen leven.

II

Het mysterie van het goede

U zult ongetwijfeld het verhaal van de rijke jongeling kennen, dat in de evangeliën beschreven wordt; de geschiedenis van de man die tot Jezus de Heer kwam met de vraag: "Goede Meester, wat moet ik doen om het eeuwige leven te beërven?" Waarop Jezus, alvorens op de vraag in te gaan, antwoordde: "Wat noemt ge mij goed? Niemand is goed dan één, God."

Als wij het tiende boek van Hermes Trismegistos ter hand nemen, bemerken wij dat het zoëven aangehaalde woord uit de evangeliën een citaat is uit de hermetische wijsbegeerte. Men kan dat gevoeglijk vaststellen, omdat de hermetische wijsbegeerte reeds bestond duizenden jaren voordat er van een christelijk evangelie sprake was. Wij lezen reeds in het eerste vers:

Het goede is uitsluitend in God, of juist God is in alle eeuwigheid het goede.

Met dit woord wordt onmiddellijk vastgesteld, dat het goede voor ons een onkenbare realiteit is: een aanduiding van een toestand die door ons niet kan worden benaderd.

Als u hier over nadenkt zult u inzien dat uw goed, datgene wat u gewend bent goed te noemen, betrekking heeft op iets

geheel anders. Het is een volkomen relatief begrip, voor de ikmens slechts gedurende een beperkte tijd van waarde. En u weet: wat u goed noemt, vindt een ander soms heel slecht of bedenkelijk. Wat de ene mens als het alleredelste prijst, wordt door de andere als het allervreselijkste verworpen.

Er zijn evenveel goedheidsnormen en boosheidsnormen als er mensen zijn. Goed vindt u over het geheel genomen wat voor u prettig en aangenaam is, of wat met uw levensinzicht overeenstemt. En het tegenovergestelde acht u dan kwaad. Bijgevolg heerst er op dit punt een ontstellende chaos, omdat er in ons levensveld geen werkelijk goede mensen zijn, zomin als het goede, het alleen-goede, in ons levensveld kan worden aangetroffen. De dialectische kwalificaties goed en kwaad geven geen basis. Zij kunnen dan ook geen normen zijn waarop een bevrijdende wijsbegeerte kan worden opgebouwd. Er heerst op dit punt veelal zelfs een weloverwogen bedrog. Ieder volk, ieder ras, iedere groep, iedere beweging, stelt zich op een zogenaamde goedheidsbasis. En men zegt: "Goed is zoals wij het zien, zoals wij het kunnen, zoals wij het doen. Zie daarom naar ons!" Dat is evenwel dom en tegelijkertijd gevaarlijk, want wie op dergelijke zelfaanprijzingen ingaat wordt altijd diep ontgoocheld. Immers, de wet der tegendelen zal hem onvermijdelijk achterhalen.

Niemand zal er bezwaar tegen hebben dat de mensheid tracht en zal blijven trachten haar problemen zo goed mogelijk op te lossen, en tallozen zullen daaraan van harte willen medewerken. Doch verwacht er niets essentieels van. Verwacht niet hét goede. Wat hier, in ons bestaansveld, als "goed" wordt aangediend is een leugen of een vergissing. Duizenden jaren geleden werd dit reeds met zekerheid vastgesteld.

Er is op dit punt in deze wereld ook al heel wat gefilosofeerd. Denk bijvoorbeeld eens aan Nietzsche, die terecht het onderscheid tussen begrippen als goed en kwaad als volkomen

onwezenlijk beschouwde. Ook een wijsgeer als Kant zag in dat goed en kwaad van het menselijk oordeel afhankelijk zijn. Wat u goed dunkt, is goed voor u; een ander kan evenwel volkomen met u van mening verschillen. Wie daarbij blijft staan, komt dus nimmer tot een oplossing. Hoevele gesprekken hebt u misschien al gevoerd, volkomen nutteloze gesprekken, aangaande uw dikwijls zo zeer verschillende inzichten omtrent goed en kwaad.

Het is dan ook geenszins onze bedoeling u met óns inzicht over goed en kwaad te gaan vervelen. Nee, onze bedoeling is u van dit alles geheel en al vrij te maken en uw aandacht te richten op het ene waarachtige goede, dat alleen bestaat in God.

Aan het slot van het tiende boek, in vers 14, wordt naar aanleiding van het menselijke gestakker over goed en kwaad gezegd:

Zo is het gesteld met de menselijke goedheid en de menselijke schoonheid. En wij kunnen ze noch ontvluchten, noch haten: want het bezwaarlijkste van alles is dat wij ze nodig hebben en zonder hen niet kunnen leven.

Ons doel is u zo mogelijk tot het hermetische standpunt op te heffen. Als u het menselijke goedheidsgedoe over de gehele wereld in onderscheidene groeperingen gadeslaat, als u zich tussen dit goedheidsgewoel beweegt, dan kunt u, als u een werkelijke waarheidszoeker bent, dit alles onmogelijk liefhebben. Zeker, u kunt er wellicht in vele opzichten een nuttigheidselement in zien. Soms kan het ook wel eens aangenaam zijn. Doch ziet u het in het licht van de hermetische wijsbegeerte, dan onderkent u onmiddellijk de ontoereikendheid, de hopeloosheid, en kunt u deze goedheidspogingen onmogelijk liefhebben. Ter zake van de liefde geldt trouwens hetzelfde als van de goedheid. Zoals het goede alleen in God is, zo is ook de

liefde alleen in God. Zij beide worden bij de mens der natuurgeboorte niét gevonden. Daarom moeten waarheidszoekers ook niet trachten ze daar te vinden waar ze niet zijn.

U dient echter de menselijke goedheid en de menselijke schoonheid evenmin te haten, want haat verbrandt, vernietigt. Ook liefde is een vuur. Liefde is een astrale kracht die te maken heeft met het hart. Als een mens, liefde zoekend, ontgoocheld wordt, ondergaat hij altijd een loutering en wordt de honger naar het ene nodige des te puurder en dringender. Maar het vuur van de haat, eveneens een astrale radiatie in het hartheiligdom, vernietigt en verschrompelt het hart. Voor de mens die haat blijft niets over.

Er is echter nog een derde levenshouding, waarbij men dat wat onmogelijk is ook niet verwacht, niet zoekt. Men neemt dan ten opzichte van deze dingen een zuiver objectief standpunt in en bewaart dus een soort neutrale welwillendheid, waarin men de zaken eenvoudig accepteert zoals ze zijn. Daarom zegt Hermes:

Wij kunnen de menselijke goedheid en de menselijke schoonheid noch ontvluchten, noch haten: want het bezwaarlijkste van alles is dat wij ze nodig hebben en zonder hen niet kunnen leven.

Immers, zolang u door het natuurgeboren leven moet heengaan, hebt u dat leven en zijn eigenschappen nodig. Daarom klinkt de raad: koester terzake van de levensgang door de natuur des doods geen haat en tracht niet deze te ontvluchten.

Maar wat dan? Wel, als u de menselijke schoonheid en goedheid noch liefhebt, nog haat en haar evenmin tracht te ontvluchten, staat u met betrekking tot de dialectische natuur in de ongehechtheid. Er is dan niets dat u daaraan bindt en er is ook niets dat u kan ophouden. U doet uw dage-

lijkse plicht zonder morren, zonder zuchten, zonder wraakgevoelens en zonder daden van verzet.

U gaat door het donkere leven van de natuur des doods krachtens een wet die u daartoe drijft. U kunt uw geboorte in de natuur des doods niet verloochenen. Doe dus uw plicht, krachtens het feit dat u dit nu eenmaal moet, en doe het met een opgericht hoofd. Zonder haat, zonder ontvluchting, zonder liefde. En als u op 's levens paden een medewaarheidszoeker ontmoet, volsta dan met een begrijpend knipoogje.

Waarheen is de waarheidszoeker dan op weg? De waarheidszoeker keert terug tot de grond der dingen, tot de basis van alle wording.

De waarheidszoeker keert terug tot het alleen-goede. Alleen in God is het goede te vinden. En wie God vindt, wie aan het goede deel krijgt, is van stonde aan niet meer van deze wereld. Als u God gevonden hebt, existeert u met de andere broeders en zusters in het nieuwe levensveld, in de zielewereld.

Let wel: de mens kan wel deel krijgen aan het goede, doch hij kan het goede niet zijn, zegt Hermes. Het goede zal zich altijd van de mens blijven onderscheiden. In die zin is niemand goed, ook niet één.

Daarom dienen wij na te gaan wat en wie het goede is en in hoeverre een mens daaraan deel kan krijgen. Bovendien zullen wij helder moeten inzien wat voor een type levend wezen de natuurgeboren mens nu feitelijk is. Tussen de natuurgeboren mens en het goede ligt het pad, het pad tot het deel krijgen aan het goede. Wie dat pad wil bewandelen moet aanvagen met niet-gehecht zijn, niet-gehecht in de besproken zin. Als u niet meer gehecht bent aan de natuur waaruit u geboren en getogen bent, noch met liefde, noch met haat, eerst dan kunt u met de ziel van Bethlehem naar Golgotha

reizen. Dan kunt u het pad bewandelen tot de eenheid Gods, tot het ene goede.

Plaatsen wij ons dan nu, als hunkerende reizigers, voor het mysterie van het goede. Laat ons trachten dit mysterie te ontsluiten.